

'Moge Hij Uw volk rechtvaardig besturen'

PSALM 72: EEN KONINGSPSALM

OM TE BEGINNEN

1. Lied

We starten met het lied 'Voor kleine mensen is Hij bereikbaar' (Zingt Jubilate nr. 207).

refrein

Voor klei - ne men - sen is Hij be - reik - baar,
Hij geeft hoop aan rech - te - lo - zen,
hun bloed is kost - baar in zijn o - gen,
Hij koopt hen vrij uit het sla - ven - huis.

The image shows a musical score for a four-part setting of the song. It consists of four staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The lyrics are written below each staff. The word 'refrein' is written above the first staff.

1. Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen
breken en binden, Hij zal leven,
onvergankelijk als de zon. (geen refrein)
2. Zoals de dauw die de aarde drenkt,
zo zal Hij komen en in die dagen
zullen trouw en waarachtigheid bloeien,
zal er vrede in overvloed zijn. (refrein)
3. Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid,
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen. (geen refrein)
4. Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel.
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede, van mens tot mens. (refrein)

2. Opdracht bij het lied

- a) Onderlijn in de liedtekst wat je aanspreekt.
- b) Wie is volgens jou die 'Hij'? Schrijf je antwoord hieronder.

3. Een telg uit de stronk van Isaï

- a) Lees de Bijbeltekst uit Jesaja 11,1-9.
- b) Onderstreep in de tekst de vers(delen) die qua inhoud goed overeenkomen met delen uit bovenstaand lied.

Maar uit de stronk van Isaï schiet een telg op,
een scheut van zijn wortels komt tot bloei.

² De geest van de HEER zal op hem rusten:
een geest van wijsheid en inzicht,
een geest van kracht en verstandig beleid,
een geest van kennis en ontzag voor de HEER.

³ Hij ademt ontzag voor de HEER;
zijn oordeel stoelt niet op uiterlijke schijn,
noch grondt hij zijn vonnis op geruchten.

⁴ Over de zwakken velst hij een rechtvaardig oordeel,
de armen in het land geeft hij een eerlijk vonnis.
Hij tuchtigt de aarde met de gesel van zijn mond,
met de adem van zijn lippen doodt hij de schuldigen.

⁵ Hij draagt gerechtigheid als een gordel om zijn lendenen
en trouw als een gordel om zijn heupen.

⁶ Dan zal een wolf zich neerleggen naast een lam,
een panter vlijt zich bij een bokje neer;
kalf en leeuw zullen samen weiden
en een kleine jongen zal ze hoeden.

- 7 Een koe en een beer grazen samen,
hun jongen liggen bijeen;
een leeuw en een rund eten beide stro.
- 8 Bij het hol van een adder speelt een zuigeling,
een kind graait met zijn hand naar het nest van een slang.
- 9 Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil
op heel mijn heilige berg.
Want kennis van de HEER vervult de aarde,
zoals het water de bodem van de zee bedekt.

4. Korte uitwisseling over voorgaande. Wat is je opgevallen?

Intermezzo – Het koningschap in Israël

Het koningschap in Israël is niet onomstreden. De eigenlijke koning van Israël is God, of Hij zou het moeten zijn ... Het mag bij het Godsvolk niet gaan zoals bij de buurvolken, waar de koning een potentaat is (denk aan de farao in Egypte), de ultieme sluitsteen van een systeem waar ieder zijn plaats heeft en velen klein worden gehouden. Hoe zou Israël iets kunnen duidelijk maken van Gods droom over een wereld waar hoop is voor rechtelozen en misdeelden (vgl. het lied), als het in alles (politiek, sociaal) de omringende systemen zou kopiëren? Zijn als alle anderen, niet langer die vreemde logica van Gods Verbond volgen ... altijd heeft Israël deze bekoring gekend, die misschien ook niet vreemd is aan de Kerk, aan onszelf.

Als er uiteindelijk toch een koning komt, na een periode waarin de 'rechters' het volk geleid hebben, is het schoorvoetend. Als er dan toch een koning komt, dan zal hij in alle geval een voorganger moeten zijn in het Verbond van God met zijn volk. In die zin bekleedt hij ook een religieuze functie.

Daarom kwamen de oudsten van Israël bijeen, begaven zich naar Samuël in Rama en zeiden tot hem: 'U bent oud geworden en uw zonen bewandelen uw wegen niet. Stel daarom een koning aan om rechter over ons te zijn, een koning zoals alle andere volken die hebben. Maar Samuël vond het ongepast dat ze voorstelden: 'Geef ons een koning om rechter over ons te zijn.' Daarom bad hij tot de HEER. Maar de HEER zei tot Samuël: 'Geef gehoor aan het volk, wat zij u ook vragen, want ze verwerpen niet u, maar Mij; Mij willen ze niet langer als koning.' (...) Maar het volk wilde niet naar Samuël luisteren en zei: 'Toch moeten wij een koning hebben! Dan zijn wij gelijk aan alle andere volken. Onze koning zal rechter over ons zijn en voor ons uittrekken om onze oorlogen te voeren.' (1 Sam 8, 4-7)

Zoals uit bovenstaande tekst blijkt, vraagt Israël God op een gegeven moment om een koning. Saul wordt als eerste koning gekozen en gezalfd. 'Gezalfde' is in het Hebreeuws 'messias'. De koning wordt in de Bijbel de gezalfde van de Heer genoemd. Het woord 'messias' wordt in het Oude Testament meestal gecombineerd met de woordenreeks 'van de Heer'. Hiermee wordt duidelijk dat de (gezalfde) koning in relatie staat met God. Hij voert het koningschap uit als een opdracht die hij van God gekregen heeft. De koning is als het ware in dienst van God ('dienaar van de Heer'). De koning dient trouw te zijn aan de wet van God en aan het woord van God dat via de profeten tot hem komt, vaak in de vorm van vlijmscherpe kritiek. En de koning is drager van Gods geest, zoals we lezen in het eerste boek Samuel: 'Samuël nam dus de hoorn met olie en zalfde hem te midden van zijn broers. Sedert die dag was de geest van de HEER vaardig over David.' (1 Sam 16,13). Van de koning wordt verwacht dat hij handelt in de geest van God.

Waar het koningschap van Saul uitloopt op een mislukking, is het koningschap van David succesvol. God doet via de profeet Natan aan David de belofte dat zijn huis en koninklijke macht bestendig zullen zijn voor altijd (2 Sam 7,4-17). In deze belofte zijn twee elementen te onderscheiden: ten eerste de toezegging van God dat de Davidische dynastie zal blijven bestaan ondanks de ontrouw van historische koningen, en ten tweede de trouw van God aan zijn volk. Deze belofte garandeert dat er ooit een koning uit de Davidische dynastie zal regeren zoals God het voor ogen heeft. Deze telg uit het huis van David zal het beloofde heil realiseren. De aanklachten van de profeten tegen het bewind van de koningen maken ons duidelijk dat de historische koningen er niet in slaagden de opdracht te vervullen. Door de profetie van Natan kon het koningschap in een toekomstige tijd geplaatst worden. Het legde de basis voor de verwachting van de Messias.

DE TEKST LEZEN

Psalm 72 is een voorbeeld van een koningspsalm. De koningspsalmen vormen een groep van acht psalmen (psalm 2, 20, 21, 45, 72, 101, 110 en 144) over de koning in Israël en zijn heerschappij. Zij zijn te onderscheiden van de intronisatiepsalmen, die over de troonsbestijging van de koning handelen, alsook van de psalmen waarin de uitdrukking 'God is koning' voorkomt en die over het koningschap van God gaan.

De koningspsalmen worden gekenmerkt door drie elementen: ten eerste beschrijven deze psalmen de rol van de koning, ten tweede melden ze dat God de koning zegen en welstand schenkt en ten derde wordt er voor de koning gebeden.

Psalm 72

1 Van Salomo.

Geef, o God, uw wetten aan de koning,
uw gerechtigheid aan de koningszoon.

2 Moge hij uw volk rechtvaardig besturen,
uw arme volk naar wet en recht.

3 Mogen de bergen vrede brengen aan het volk
en de heuvels gerechtigheid.

4 Moge hij recht doen aan de zwakken,
redding bieden aan de armen,
maar de onderdrukker neerslaan.

5 Moge hij leven zolang de zon bestaat,
zolang de maan zal schijnen,
van geslacht op geslacht.

6 Moge hij zijn als regen die neervalt op kale akkers,
als buien die de aarde doordrenken.

7 Moge in zijn dagen de rechtvaardige bloeien,
de vrede wereldwijd zijn tot de maan niet meer bestaat.

8 Moge Hij heersen van zee tot zee,
van de Grote Rivier tot de einden der aarde.

9 Laten de woestijnbewoners voor Hem buigen,
zijn vijanden het stof van zijn voeten likken.

10 De koningen van Tarsis en de kustlanden,
laten zij hem een geschenk brengen.

De koningen van Seba en Saba,
laten ook zij hem schatting afdragen.

11 Laten alle koningen zich neerwerpen voor hem,
alle volken hem dienstbaar zijn.

12 Hij zal bevrijden wie arm is en om hulp roept,
wie zwak is en geen helper heeft.

13 Hij ontfermt zich over weerlozen en armen,
wie arm is, redt hij het leven.

- 14 Hij verlost hen van onderdrukking en geweld,
hun bloed is kostbaar in zijn ogen.
- 15 Leve de koning! Men zal hem goud van Seba schenken,
zonder ophouden voor hem bidden,
hem zegen toewensen, dag aan dag.
- 16 Er zal overvloed van koren zijn in het land,
zelfs op de toppen van de bergen.
Rijke aren zullen golven als de bossen van de Libanon.
Vanuit zijn stad zal voorspoed ontluiken
als jong groen op de aarde.
- 17 Zijn naam zal eeuwig bestaan, zijn naam
zal voortleven zolang de zon zal schijnen.
Men zal wensen gezegend te worden als hij,
en alle volken prijzen hem gelukkig.
- 18 Geprezen zij God de HEER,
de God van Israël.
Hij doet wonderen, Hij alleen.
- 19 Geprezen zij zijn luisterrijke naam, voor eeuwig.
Moge zijn luister heel de aarde vervullen.
Amen, amen!
- 20 Hier eindigen de gebeden van David, de zoon van Isai.

DE TEKST VERKENNEN EN VERWERKEN

1. Naast de lofprijzing op het einde van de psalm (verzen 18-19) en het slot van het tweede boek binnen het Boek Psalmen (vers 20, zie startbijeenkomst) onderscheiden we nog twee delen. Waar laat jij het eerste deel eindigen en het tweede deel beginnen? Motiveer je antwoord.

Tip: Wie is in de psalm aan het woord? Of tot wie wordt er gesproken?

In welke grammaticale modus (bv. zal voortleven, moge Hij voortleven, ...) staan de werkwoorden in de psalm? Wat drukken de werkwoorden uit?

2. Waar vind je de drie elementen van de koningspsalm (de rol van de koning, God schenkt de koning zegen en welstand, gebed voor de koning) in deze psalm?

3. Schrijf bij de strofen van het lied 'Voor kleine mensen is Hij bereikbaar' de overeenkomende verzen van psalm 72

Toelichting

Structuur

Voor de structuurindeling van Psalm 72 (waarbij we het artikel van Wim Beuken volgen; zie Bronnen) laten we het eerste deel van vers 1 (het opschrift) en de laatste verzen (v. 17-20 met de lofprijzing en de slotaanduiding van het tweede boek) buiten beschouwing. Op basis van de grammaticale tijd en de personen die aan het woord zijn, onderscheiden we twee grote delen. Deze twee delen zijn verder op te splitsen in respectievelijk drie en twee strofen.

Deel 1: een gebed tot God voor de koning (verzen 1b-11):

- 1-4: de wijze van regeren
- 5-7: de tijdsduur
- 8-11: de reikwijdte

Deel 2: het antwoord van God (verzen 12-16):

- 12-15: de nieuwe wijze van regeren
- 16-17: het gebed van de armen

Detaillezing

vers 1: de vermelding van de koning en de zoon van de koning doet ons denken aan koning David en zijn zoon Salomo en de belofte die God aan David gedaan heeft (2 Sam 7,4-17).

verzen 2-4: in deze verzen horen we het gebed van het volk, meer bepaald hoe het volk de heerschappij van de koning ziet. Centraal staat hierbij het begrip 'rechtvaardigheid'. Door het parallel plaatsen van woorden wordt er telkens inhoud toegevoegd. Het rechtvaardig besturen wordt verder uitgewerkt door de woorden 'naar wet en recht'. Het volk wordt bij het tweede lid van vers 2 'het arme volk', in vers 4 'de zwakke' en 'de armen'. Het is duidelijk dat bij de rechtvaardigheid de voorkeursoptie voor de armen geldt.

vers 3: de gedachte dat de bergen en heuvels vrede en gerechtigheid brengen vinden we ook bij de profeten (bijvoorbeeld Jes 32,16; 45,8).

verzen 5-8: gerechtigheid en onbeperkte tijdsduur hangen met elkaar samen. De koning die de gerechtigheid realiseert, blijft.

verzen 9-11: de gerechtigheid blijft niet beperkt in ruimte maar strekt zich uit over de hele wereld. Tarsis wordt in het Oude Testament genoemd als een havenplaats, bekend om de handel in metalen. Waar we Tarsis juist moeten situeren op de kaart, is niet bekend. Gedacht wordt aan een Fenicische kolonie in Spanje of Sardinië. De locatie van Seba wordt gesitueerd in het huidige Jemen. Voor de betekenis van het vers is de juiste ligging van de plaatsen niet belangrijk. De gedachte die de psalmist wil uitdrukken is dat de gerechtigheid geen grenzen kent.

verzen 12-15: deze verzen schetsen de ideale koning, die Israël verwacht. Deze koning is solidair met de armen. Zij zullen voor de koning bidden.

verzen 16-17: deze verzen geven het gebed van de armen weer.

verzen 18-19: de lofprijzing sluit aan bij de voorgaande verzen, maar is eigenlijk het slot van het tweede boek van de Psalmen. Elk van de vijf boeken in de Psalmen eindigt met een lofprijzing.

vers 20: een toevoeging van een oude uitgever van de psalmen van David.

PAUZE

'DIT IS DE KONING DER JODEN'

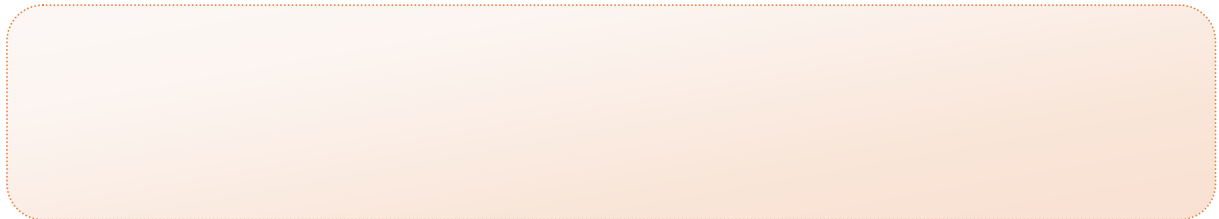
Intro

Het hoogfeest van 'Christus koning' wordt gevierd op de laatste zondag van het liturgisch jaar: een periode waarin we vooruitblikken naar de voltooiing van deze wereld. Die voltooiing zal er zijn wanneer Jezus Christus inderdaad 'koning van het heelal' is.

Christus als koning is voor ons misschien een vreemde gedachte die ons kan doen denken aan het rijke roomse leven van weleer. Toch valt op dat in de Schriftlezingen voor die zondag niets van triomfalisme doorklinkt. Deze koning is de herder waarnaar in het Oude Testament al werd uitgekeken en waarover Ps 72 spreekt. Het koninkrijk waar Hij de voltooiër van is, is een wereld waar arme en kleine mensen ereburger zijn. Het is een plek van vrede en van eenheid.

Beelden

Welk beeld uit de collage past volgens jou het best bij de idee van 'Christus, koning' (tegen de achtergrond van Ps 72 en andere teksten)? Waarom?

Een homilie van paus Franciscus

We luisteren nu naar een fragment uit een homilie van paus Franciscus op het hoogfeest van Christus koning (2016). Hij verwijst naar Lc 23,35-43, de evangelietekst die gelezen wordt in het C-jaar. Daar staat hoe Jezus aan het kruis hangt, met boven hem een opschrift: 'Dit is de koning der joden'.

Fragment 1

'Het Evangelie presenteert het koningschap van Jezus op het hoogtepunt van Zijn heilswerk en Jezus doet dat op een verrassende manier. "De Messias van God, de uitverkorene (...) de koning" (Lc. 23, 35.37) verschijnt zonder macht en zonder glorie: Hij is op het kruis waar Hij eerder overwonnen lijkt dan overwinnend. Zijn koningschap is paradoxaal: Zijn troon is het kruis; Zijn kroon is van doornen, Hij heeft geen scepter maar een rietstok wordt Hem in de hand gegeven; Hij draagt geen weelderige kleding maar wordt van Zijn bovenkleed ontdaan; Hij draagt geen schitterende ringen aan de vingers maar Zijn handen worden met nagels doorboord; Hij heeft geen schat maar wordt verkocht voor dertig zilverlingen.

Werkelijk, Jezus' koningschap is niet van deze wereld; maar in Hem, zegt de apostel Paulus ons in de tweede lezing, vinden wij bevrijding en vergeving. Want de grootheid van Zijn rijk is niet de macht van de wereld maar de liefde van God, een liefde die alles kan bereiken en

genezen. Door deze liefde verlaagt Christus zich tot ons, woont Hij in onze menselijke ellende, ervaart Hij onze meest ellendige conditie: onrecht, verraad, verlatenheid; Hij heeft de dood ervaren, het graf, de helle. Zo is onze Koning tot aan de grenzen van het heelal gegaan om ieder levend wezen te omvatten en te redden. Hij heeft ons niet veroordeeld, Hij heeft ons zelfs niet veroverd, Hij heeft onze vrijheid nooit geweld aangedaan maar is op weg gegaan met de nederige liefde die alles verontschuldigt, die alles hoopt, die alles verdraagt. Alleen deze liefde heeft onze grote tegenstanders - zonde, dood, angst - overwonnen en blijft ze overwinnen.

Vandaag, dierbare broeders en zusters, verkondigen wij deze heel bijzondere overwinning waardoor Jezus, Koning der eeuwen, Heer van de geschiedenis werd: alleen door de almacht van de liefde die Gods natuur is, Zijn leven zelf, en die nooit een einde zal nemen. Met vreugde delen wij de schoonheid, Jezus tot Koning te hebben: Zijn heerschappij van liefde verandert zonde in genade, dood in verrijzenis, angst in vertrouwen.

Maar het zou weinig zijn, te geloven dat Jezus Koning van het heelal is en middelpunt van de geschiedenis zonder Hem Heer van ons leven te laten worden: alles is ijdel als wij Hem of Zijn manier van regeren niet persoonlijk ontvangen.'

Eerst per twee en daarna samen wisselen we uit aan de hand van deze vraagjes:

1. Hoe heeft Jezus zijn koningschap opgenomen: wat heeft Hij niet gedaan en wat wel?

2. Is er iets anders in de tekst dat je getroffen heeft?

Fragment 2

'Naast Jezus, zijn er drie gestalten die Hem vergezellen: het volk dat toekijkt, de groep dicht bij het kruis en een gekruisigde misdadiger naast Hem.

Vooreerst het volk: het Evangelie zegt dat het "stond toe te kijken" (Lc. 23, 35): niemand zegt iets, niemand komt dichterbij. Het volk is ver, het kijkt naar wat er gebeurt. Het is hetzelfde volk dat zich rond Jezus verdrong toen het in nood was, en nu afstand houdt. Maar het heilig volk, dat Jezus tot Koning heeft, is geroepen om Zijn concrete weg van liefde te volgen; om zich dagelijks de vraag te stellen: "wat vraagt de liefde van mij, waarheen stuwt zij mij? welk antwoord geef ik Jezus door mijn leven?".

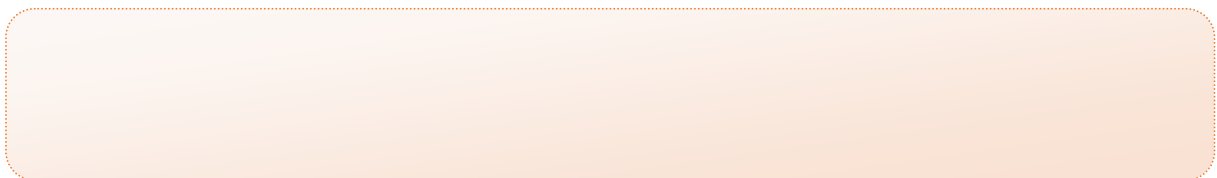
Er is een tweede groep: de leiders van het volk, de soldaten en een misdadiger. Zij drijven allemaal de spot met Jezus. Zij provoceren Hem op een gelijke manier: “red dan uzelf!”. Dat is een ergere beking dan die van het volk. Hier bekoren zij Jezus zoals de duivel deed in het begin van het Evangelie, opdat Hij zou afstand doen van Gods manier om te heersen, en het zou doen volgens de logica van de wereld: van het kruis komen en Zijn vijanden verslaan! Als Hij God is, dat Hij dan Zijn macht en superioriteit toont! Deze beking is een rechtstreekse aanslag op de liefde: “red uzelf” (Lc. 23, 37.39); niet door de anderen, maar uzelf. Het ik moet overheersen met zijn kracht, zijn glorie, zijn succes. Dat is de verschrikkelijkste beking, de eerste en de laatste van het Evangelie. Maar tegenover deze aanslag op Zijn manier van zijn, spreekt Jezus niet, reageert Hij niet, verdedigt Hij zich niet, probeert Hij niet te overtuigen, doet Hij geen apologie van Zijn koningschap. Hij blijft wel beminnen, vergeven, de beproeving beleven volgens de wil van de Vader, in de zekerheid dat liefde vrucht draagt.

Om Jezus’ koningschap te ontvangen, zijn wij geroepen tegen deze beking te strijden, de blik op de Gekruisigde te richten om steeds trouwer aan Hem te worden. (...)

Een andere gestalte in het Evangelie verschijnt dichter bij Jezus, **de misdadiger die Hem smeekt**: “Jezus, denk aan mij wanneer Gij in Uw Koninkrijk gekomen zijt” (Lc. 23, 42). Deze persoon gelooft in Jezus’ heerschappij alleen reeds door Hem aan te kijken. Hij wordt niet op zichzelf besloten, maar keert zich met zijn fouten, zonden en problemen tot Jezus. Hij vraagt Hem aan hem te denken en hij ervaart Gods barmhartigheid: “vandaag nog zult gij met Mij zijn in het paradijs” (Lc. 23, 43). God denkt aan ons van zodra wij Hem daar de mogelijkheid toe geven. Hij is bereid de zonde helemaal en voor altijd uit te wissen, omdat Zijn geheugen het kwaad niet registreert en niet altijd rekening houdt met het geleden onrecht, in tegenstelling tot ons. God heeft geen geheugen voor de zonde, maar voor ons, voor ieder van ons, Zijn veelgeliefde kinderen. En Hij gelooft dat het altijd mogelijk is te herbeginnen, weer op te staan

Eerst alleen (of per twee) en daarna samen gaan de deelnemers in op de vraag:

Het volk dat toekijkt, de groep dicht bij het kruis en een gekruisigde misdadiger naast Hem ... welke van deze drie ‘gestalten’ treft je, herken je bij jezelf of rondom je?

Erna volgt gesprek.

Bronnen

Beuken Wim, Psalm 72: de koning en de armen, in: *Communio* 2(1977)223-232

Beuken Wim, Had Israël een messias nodig?, in: *Concilium* 29(1993)14-23

Drijvers Pius, *Over de psalmen*, Utrecht/Antwerpen, 1956

Lamberigts Sylvester, *Bidden met psalmen*, Leuven, 1980

Lamberigts Sylvester, *Psalmen lezen, vieren en beleven*, Leuven/Boxtel, 1991

Murphy Roland, *A Study of Psalm 72 (71)*, Washington, 1948

Standaert Benoît, *Leven met de psalmen. Deel I*, Tielt, 2006

Veugelers P., Le psaume LXXII poème messianique, in: *Analecta Lovaniensia Biblica et orientalia* ser. IV, fasc. 22, Leuven, 1965

GEBEDSMOMENT

Openingsvers

God, kom mij te hulp.

Heer, haast u mij te helpen.

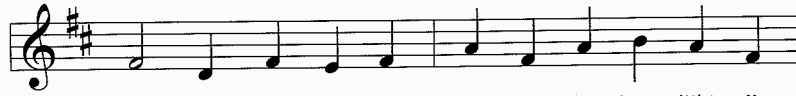
Eer aan de Vader en de Zoon en de heilige Geest.

**Zoals het was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. Amen. Alleluia.**

Lied: Zing een nieuw lied voor de Heer (Zingt Jubilate 503) – Psalm 98

1. Zingt een nieuw lied voor de Heer, al - le
2. Groot is de Heer die wij vre - zen en

1. lan - den, zingt voor de Heer en ver - heer - lijk zijn
2. prij - zen: aar - de en lucht ko - men vers uit zijn

1. Naam. Treedt in zijn tem - pel met uw of - fe -
2. hand, schoon - heid en kracht ver - ge - zel - len Hem

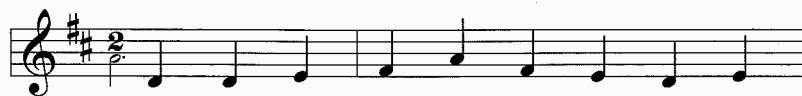
1. ran - den, kon - digt zijn roem bij de hei - de - nen aan.
2. bei - de: wild is de zee en te - vre - den het land.

Zingt een nieuw lied, al - le lan - den. Zingt voor de

Heer en ver - heer - lijk zijn Naam.

3. Roept tot de vol - ke - ren: God is de
4. Juicht wat in zee leeft of leeft op de

3. ko - ning, Hij houdt de weeg - schaal der we - reld lood -
4. vel - den: ziet uw Ver - los - ser gaat ko - men, weest

3. recht; Hij is recht - vaar - dig, bij Hem is het
4. blij! Wuift al - le bo - men der wou - den, ver -

3. oor - deel, al - les wordt Hem aan zijn voe - ten ge - legd.
4. wel - komt jui - chend uw Ko - ning, want Hij is na - bij.

Zingt een nieuw lied, al - le lan - den. Zingt voor de

Heer en ver - heer - lijk zijn Naam.

Psalmodie

Psalm 72 (1)

Antifoon 1: Ik stel u aan om een licht voor de volken te zijn: mijn heil moet reiken tot aan het uiteinde der aarde.

- 1 Mijn God, verleen de koning uw wijsheid,
de koningszoon uw rechtvaardigheid.
- 2 **Hij moge uw volk rechtvaardig besturen,
uw armen met billijkheid.**
- 3 Dan stroomt de vrede omlaag van de bergen,
en van de heuvels het recht.
- 4 **Hij zal het geringe volk beschermen,^o
de kinderen der armen verlossen
en hun verdrukkers verslaan.**
- 5 Hij leve zolang als de zon blijft stralen,
zolang de maan aan de hemel staat.
- 6 **Hij zal voor ons zijn als dauw op de velden,
als regen die mild de aarde besproeit.**
- 7 Rechtvaardigheid zal in zijn dagen ontbloeien
en welvaart alom tot het einde der maanden.
- 8 **Regeren zal hij van zee tot zee,
vanaf de rivier tot de grens van de aarde.**
- 9 Voor hem vallen vreemde volken ter aarde,
zijn vijanden kruipen voor hem in het stof.
- 10 **Vorsten van Tarsis, van verre kusten, zenden geschenken,
Arabische heersers en Etiopen betalen hem cijns.**
- 11 Hem huldigen alle vorsten der aarde
en alle volkeren dienen hem.
- Eer aan de Vader en de Zoon
en de heilige Geest.**
- Zoals het was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. **Amen.**

Antifoon 1: Ik stel u aan om een licht voor de volken te zijn: mijn heil moet reiken tot aan het uiteinde der aarde.

Psalm 72 (11)

Antifoon 2: De Heer schenkt de zwakken weer levensmoed; van onrecht zal Hij hen verlossen.

12 De arme die steun vraagt zal hij bevrijden,
de ongelukkige zonder hulp.

13 **Hij zal zich ontfermen over misdeelden,
de zwakken schenkt hij weer levensmoed.**

14 Van onrecht en druk zal hij hen verlossen,
hun bloed is kostbaar voor hem.

15 **Lang moge hij leven, met goud geëerd,^o
in dankbaar gebed zal men hem gedenken,
hem zegenen iedere dag.**

16 Een weelde van graan zal de velden bedekken,^o
de oogst op de bergen ruist als een woud,
bevolkt zijn de steden als vruchtbare weiden.

17 **Voor eeuwig blijve zijn naam geprezen,
in ere zolang als er dagen zijn.**

Die naam zal een zegenspreuk zijn op aarde,
want hem prijzen alle volken gelukkig.

18 **De Heer zij geprezen, Israëls God,
die wonderen doet als geen ander;**

19 Geprezen zijn heilige Naam voor altijd,
zijn glorie vervulle de aarde.

Eer aan de Vader en de Zoon
en de heilige Geest.

Zoals het was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. **Amen.**

Antifoon 2: De Heer schenkt de zwakken weer levensmoed; van onrecht zal Hij hen verlossen.

Schriftlezing: 1 Kor 15,25-28

Het is vastgesteld dat Christus het koningschap zal uitoefenen, tot Hij al zijn vijanden onder zijn voeten heeft gelegd. En de laatste vijand die vernietigd wordt, is de dood. Immers, alles heeft Hij aan zijn macht onderworpen. Maar wanneer Hij zal zeggen: 'Alles is onderworpen', dan natuurlijk met uitzondering van diegene die alles aan Hem onderworpen heeft. En wanneer alles aan Hem onderworpen is, dan zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan degene die het al aan Hem onderwierp, opdat God alles zij in alles.

Stilte

Lofzang: Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade (Zingt Jubilate 533)

Antifoon: Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade naar allen die eerbiedig met Hem leven, want geweldig is mijn God.

Ik zing van ganser harte voor de Heer
ben opgetogen om mijn God en redder.
Want hij had oog voor mij, zijn dienaars
maar wie ben ik dat hij mij heeft gevraagd.

Nu mag ik mij voortaan gelukkig prijzen
dat Hij zo grote dingen aan mij deed.
En alle eeuwen stemmen met mij in
de Heer is machtig en zijn Naam is heilig.

Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade naar allen die
eerbiedig met Hem leven.
Genade is zijn kracht, maar alle hoogmoed,
al onze eigenwaan ontmaskert Hij

Alle machthebbers stoot Hij van hun tronen,
arme en kleine mensen maakt Hij groot.
Wie honger hebben geeft Hij overvloed,
de rijken stuurt Hij heen met lege handen.

Altijd is Hij zijn woord nog trouw gebleven
Altijd bezorgd om Israël zijn dienstknecht
Zo had Hij het beloofd aan onze Vaders
aan Abraham en aan zijn volk voorgoed.

Eer aan de Vader, aan de Zoon en aan de Geest
nu en altijd, door al de eeuwen. Amen.

Antifoon: zie boven

Gebed

Zegenbede

De Heer schenke ons zijn zegen, Hij beware ons voor onheil en geleide ons tot eeuwig leven.
Amen.